

Sant vila

Kristus är vila, den verkliga uppfriskningen för de trötta, för genom honom är sann tillbedjan möjlig.

Sant vila

"Till vilket han sade: Detta är vila, ge de trötta vila; och detta är uppfriskningen; men de ville inte lyssna "(Jes 28:12)

Följare av vissa judiska positioner ställer ofta följande frågor för att bekräfta sina påståenden om sabbaten: Vem ändrade sabbatsdagen för tillbedjan, den sjunde dagen i veckan, till söndagen, den första dagen i veckan? När gjordes denna förändring? Auktoriserade Gud denna förändring?

Dessa frågor innehåller vissa delar av judendomen, eftersom de försökte återvända till den mosaiska lagen och presenterade omskärelse och sabbaterna som viktiga element för att den kristna skulle kunna räddas. Aposteln Paulus presenterade följande svar för omskärelse (judister):

"Vi är omskärelsen som tjänar Gud i ande och ära på Jesus Kristus och inte litar på köttet" (Fil 3: 3).

Från Pauline-svaret har vi två begrepp:

- Sann omskärelse är att tjäna Gud i ande, för endast de som har utsatts för Kristi omskärelse tjänar Gud, vilket inte görs i förhuden utan sker i hjärtat, där hela syndens kropp kastas ut. "I vilken du också är omskuren med omskärelse som inte görs för hand i bytet på kroppen av köttets synder, Kristi omskärelse" (Kol 2:11). Endast i Kristus kan människan uppfylla lagen, för det är bara genom honom som är möjligt att utföra omskärelse utan

hjälp av mänskliga händer, hjärtats "Omskurna därför ditt hjärts förhud och härda inte längre din nacke" (5 Mos 10:16; Jer 4: 4);

- Kristen berömmar sig inte för det som är av betydelse för köttet (släktforskning, omskärelse, nationalitet, dagar, högtider etc.), såsom att vara avkomma till Abrahams kött, ha blivit omskuren, delta i lagens högtider, offra enligt lagen, resten av kroppen på specifika dagar etc.

Med andra ord gör aposteln Paulus det klart att den kristna inte tjänar Gud enligt köttet utan i anden. Men hur tjänar man Gud i ande? Finns det inte en specifik plats? En lämplig dag för en sådan tjänst?

När människan länkar tillbedjan till föremål, dagar, fester, uppoffringar etc. beror det på att han inte vet vad det är att tillbe i ande eller hur man kan upprätta Guds rättfärdighet. Tillbedjan i andan är endast möjlig för dem som har födts på nytt, det vill säga de har skapats igen genom Guds ord, det oförgängliga fröet.

Det är genom evangeliet, som är Guds kraft, att Gud upprättar sin rättvisa, det vill säga Han är den som rättfärdigar människan baserat på sin kraft, som är evangeliet (Rom. 1:16 -17).

Kristus är sabbatens herre, den sanna vilan, för vilken sanna tillbedjare skapas enligt vad Fadern söker. Alla som går in genom Kristus behöver inte oroa sig för platsen (Samaria eller Jerusalem) eller tiden (dagarna) för tillbedjan, för Kristus är den utlovade eftertiden och med hans ankomst har tiden kommit för dyrkare att tillbe Fadern i sanning och rättvisa "Så vad är lagen för? Hon ordinerades på grund av överträdelser, tills eftertiden kom till vem löftet hade gjorts; och det lades av änglar i en medlares hand "(Gal 3:19); "Jesus sade till henne:" Kvinna, tro mig att den stund kommer, då varken på detta berg eller i Jerusalem kommer du

att tillbe Fadern. Du tillber vad du inte vet; vi älskar det vi vet eftersom frälsningen kommer från judarna. Men tiden kommer, och den är nu när sanna tillbedjare kommer att tillbe Fadern i ande och sanning; för Fadern söker efter dem som så dyrkar honom. Gud är en Ande, och de som tillber honom ska tillbe honom i ande och i sanning "(Joh 4:21 -24).

Jesus gör det klart för samaritanen att en förändring som godkänts av Fadern ägde rum (Johannes 4:23).

I Kristus förändring är inte festdagarna, nymånarna, lördagarna etc. längre viktiga, det viktiga är nu att vara en ny varelse, eftersom det i det gamla förbundet verkade bero på en specifik plats och tid, Jesus visade sig vara möjlig just nu och på den platsen (Gal 6:15). Tiden har kommit!

Judarna ansåg att de etablerade dagarna var nödvändiga för att tillbe, och framhöll sabbatsdagen bland dem, men Kristus visade att sann tillbedjan endast är möjlig genom Guds kraft, som är Kristus. Han ändrade tillbedjan som var på specifika dagar, veckor, månar etc. för att vara hela tiden, och platsen slutade vara precis i staden Jerusalem för att vara överallt, för med Messias-folks ankomst. de blev offer, templet och andens bostad (1Co 3:16).

Efter Kristus förändring finns det inget behov av att människan klagar över att det inte finns någon tid för tillbedjan, baserat på det gamla argumentet att platsen var långt borta eller att det var nödvändigt att vänta på specifika tider som dagar, månader, nymånar, veckor, lördagar, etc.

Innan Messias tillkom var synden endast täckt med djurblod, vilket representerade Guds framtida arbete, det övergående skulle definitivt ersättas, för endast Guds lamm skulle göra det perfekta arbetet: ta bort världens synd.

Nu, i tillståndet av tempel, präster och levande offer, kan män när som helst och var som helst ge upp pris av lovord som är frukten av läpparna som bekänner Kristus (Hebr 13:15; Rom

12: 1), för de är Guds tempel och ha fri tillgång till nådens tron □□(1 Petr 2: 5; Hebr 10:19).

Den hektiska vardagen är inget hinder för att tjäna Gud, för nu tjänas den inte längre på grundval av brevens ålderdom, utan den tjänas till Gud genom kunskapen om den Helige, som är Kristus (Rom 10: 2; Pv) 9:10).

När Jesus erbjöd vila, lättnad för trötta och förtryckta, erbjöd han inte en lösning på människors dagliga problem, för den dagliga tröttheten är relevant för alla män som ett resultat av domen som ägde rum i Eden. Jordisk existens kommer alltid att vara ansträngd, för så bestämde Gud att det skulle vara kontraintuitivt för Sonen som gör Faderns vilja att motsäga honom (1 Mos 3:17). Om människan väntar i Kristus på grund av saker som rör detta liv, är han den mest eländiga av människor, för arbetet och de lidanden som följde av honom grundades av Gud (Pr 3:10); "Om vi □□bara hoppas på Kristus i det här livet, är vi de mest eländiga av alla människor" (1Co 15:19).

Men vad Jesus erbjöd när han sa:

"Kom till mig, alla ni som är trötta och förtryckta, så ska jag befria er. Ta mitt ok på dig och lär dig av mig, som är ödmjuk och ödmjuk i hjärtat; och du kommer att finna vila för dina själar. Eftersom mitt ok är lätt och min börda är lätt "(Mt 11:28 -30).

Han erbjöd lättnad för dem under syndens ok och vila för dem som bar den tunga bördan av mosaiklagen. Jesus kom för att rädda det som gått förlorat och inte för att ge män existentiell kvalitet.

Problemet med familj, arbete, stress, matkvalitet, semester etc. är frågor som människan kan och måste lösa, eftersom det är en del av hans inre disposition (vilja) och detta är helt upp till män, dock frälsning från fördömande av synd som är omöjlig för människan är upp till Gud (Mt 19:26).

Lättnaden för dagliga problem är inte heller på lördag eller söndag, utan efter Kristi varning:

"Jag har sagt dig detta, så att du kan ha frid i mig; i världen kommer du att ha lidanden, men ha gott humör, jag har övervunnit världen "(Joh 16:33).

Ordern är klar:

"Be därför inte att du ska äta eller dricka och inte vara orolig" (Luk 12:29), för: "Men fromhet med tillfredsställelse är en stor vinst. Eftersom vi inte har tagit något till den här världen, och det är uppenbart att vi inte kan ta något från den. Men när vi har näring och som vi kan täcka oss över, låt oss vara nöjda med det "(1 Tim. 6: 6-8).

Resten som utlovas till de trötta och förtryckta är att människan kommer att föda på Kristus, för det är han som ger evigt liv (Joh 6:57). Efter att ha varit delaktig i köttet och blodet förblir människan i Kristus och Kristus och Fadern i människan (Joh 15: 4-5).

Judisterna hyllade sabbaten som dagen för " vilan " som lagen hänvisade till som säger att Gud vilade denna dag (1 Mos 1:31), men Jesus är tydlig när han säger att hans Fader arbetar fram till nu, och han också, vilket visar att sabbaterna som är relevanta för veckodagarna är en allegori för Kristus, resten av de trötta och förtryckta (Johannes 5:17).

Nu, Kristus, skaparen av himmel och jord (Johannes 1: 3; Kol 1:16), efter att ha skapat allt fram till den sjätte dagen, på den sjunde vilade han, men Genesis hänvisade bara till den naturliga ordningen i denna värld som är synliga för människans ögon (första skapelsen), det vill säga det hänvisar till saker som inte är eviga.

"Och Gud såg allt han hade gjort, och allt var mycket bra.

Eftermiddagen och morgonen gick; det var den sjätte dagen. Så fullbordades himlen och jorden och allt i dem. På den sjunde dagen hade Gud redan slutfört sitt arbete och den dagen vilade han. Gud välsignade den sjunde dagen och helgade honom, för på honom vilade han från allt det arbete han hade gjort i skapelsen "(1 Mos 1:31; 1 Mos 2: 3).

På den sjunde dagen vilade Kristus, för att avsluta, de verk som är relevanta för människans värld, men han och Fadern fortsatte att arbeta med sikte på framtida gods, vad ögonen inte såg och inte gick upp till människans hjärta.

"Men som det står skrivet: Det som ögat inte såg och örat inte hörde och inte gick upp i människans hjärta, det är det som Gud har förberett för dem som älskar honom" (1Kor 2: 9); "Men när Kristus kom, översteprästen för framtida gods, genom ett större och mer fullkomligt tabernakel, inte gjort av händer, det vill säga inte genom denna skapelse" (Heb 9:11).

Det faktum att det antecknades att Kristus vilade på den sjunde dagen beror inte på att han blev trött som om han behövde ledighet eller somnade (Ps 121: 1), utan snarare syftar till att varna människor för att det finns vila och vila är Kristus.

När man använder Exodus 20, vers 11 för att säga att människan är välsignad för att hålla den sjunde dagen i veckan, glömmer de att tänka på att han vilade (avslutade) på den sjunde dagen var det han som skapade alla saker, och inte människor. Som vilade från allt han hade gjort var Gud, och inte människor, som vi läser:

"För på sex dagar skapade Herren himlen och jorden, havet och allt i dem och vilade på den sjunde dagen; därför välsignade HERREN sabbatsdagen och helgade den "(2Mo 20:11; 2Mo 31:17).

Varför skilde Gud ursprungligen sabbatsdagen från andra dagar?

Att tjäna som en påminnelse om att det är Gud som ger vila "Kom ihåg ordet som Mose, Herrens tjänare, sände dig och sade: Herren, din Gud, ger dig vila och ger dig detta land" (Jos 1:13). Men eftersom de inte ville höra och vila i Gud "För Egypten hjälper dig förgäves och utan något syfte; Det är därför jag ropade om detta: Din styrka kommer inte att vara tyst "(Jes 30: 7).

Medan det i Guds ord finns välsignelse, för från allt som kommer ut ur Guds mun kommer människan att leva (5 Mos 8: 3), i förordningen om sabbatshållningen fanns en förbannelse "Sex dagar kommer att arbetas, men den sjunde dagen är vilans sabbat, helig för Herren; den som gör något arbete på sabbatsdagen kommer att dö "(2Mo 31:15).

Alla människor som hörde (trodde) Guds ord skulle leva, vilket betyder att de var döda i brott och synder. Med lagens tillkomst, förutom att vara separerad från Gud, alienerad, död, skulle han, om han inte vilade på den sjunde dagen i veckan, drabbas av ett fysiskt straff: fysisk död.

Gud vill få dem att förstå att om de trodde att de skulle gå in i den utlovade vilan "För du har ännu inte gått in i den vila och arv som Herren din Gud ger dig. Men du ska gå över Jordan och bo i det land som gör att du ska arva HERREN, din Gud; och han kommer att ge dig vila från alla dina fiender omkring dig, och du ska leva tryggt "(5 Mos 12: 9-10), men när de vände sig bort från att lyda honom, svor han i sin vrede att Israels folk inte ville komma in i hans vila (Hebr 4: 1).

Precis som allt som placerades i tabernaklet är bilder, användes sabbaten också som en bild för att visa att den som inte tror inte har något liv. Även varnade för att Gud inte accepterade dem och att deras högtider, lördagar etc. de var outhärdliga, folket fortsatte att "tjäna" allegorier och inte Gud "Fortsätt inte att föra fåfänga offer; rökelse är en styggelse för mig och nymånar och lördagar och sammankallande av församlingar; Jag kan inte uthärda missgärning, inte ens

det högtidliga mötet. Dina nymånar och högtidligheter, min själ hatar dem; de är redan tunga för mig; Jag är trött på att lida dem "(Är 1:13 -14).

Men de kristna, eftersom de trodde på Kristus, har redan gått in i den utlovade vilan (Hebr 4: 3), eftersom de sitter i de himmelska områdena i Kristus (Ef 2: 6). Varför har kristna vilat? Eftersom de levdes upp med Kristus, det vill säga, de växte upp med honom, så de är vilade (Ef 2: 5; Co 3: 1).

Varje gång en kristen ser på lagen och dess bud måste han därför tänka på att allt har lämnats åt oss som ett exempel (1Co 10:11), inte som en påläggning "Egentligen tycktes det vara bra för den Helige Ande och för oss att inte påföra dig mer börda utan dessa nödvändiga saker: att du avstår från det som offras till avgudarna och från blodet och från kvävt kött och från prostitution, av vilka ni gör det bra om ni håller er. Gå bra "(Apg 15:28 -29), men den som avser att behålla någon aspekt av lagen är skyldig att hålla hela lagen.

"Och återigen protesterar jag mot varje man som låter sig omskäras, som är skyldig att hålla hela lagen" (Gal 5: 3).

Den kristna måste analysera vissa bibliska avsnitt med diskretion, eftersom anhängarna av judiseringslokalerna använder vissa verser för att införa en praxis som inte är hälsningsfull för Kristi kyrka. De citerar till exempel Lukas 4, vers 16 för att säga att Kristus använde sabbaten för att tillbe Gud, men texten vill bara visa att det var hans praxis att undervisa i synagogorna (Lukas 4:15) och att det en gång var i en Lördag till en synagoga i Nasaret (Luk 4:16). Jag undrar varför? Var det inte för att judarna deltog i synagogen på lördag? Visst gick han till synagogor på lördag eftersom judarna deltog i templet på lördag.

En sak är säker: enligt fariséernas förvrängda syn gjorde Kristi lärjungar vad som var veto på sabbaten, och Jesus tillrättavisade fariséerna för att de hade instruerat dem att

lära sig innebörden av 'barmhärtighet jag vill, inte offer' (Matt 12: 7). Det vill säga, de var tvungna att lära sig att Gud söker människors kärlek (s 6: 6), och inte offer som en övning av begränsningar på sabbatsdagen. I den här texten visar Jesus att sabbaten bara är ett offer, och Herren som ger vila förväntar sig bara att de älskar honom (Hos 6: 4).

Det var i detta sammanhang som Jesus betonade att Guds vila tillhandahölls på grund av människans behov av att bli räddad (Mark 2:27). Observera att det hänvisas till sabbaten i singularis, det vill säga den utlovade vilan, som är Kristus, och inte varje lördag.

Det var då Jesus hänvisade till sig själv som Människosonen, för han är människors herre och till och med sabbaterna (Mark 2:28).

Eftersom Jesus och hans lärjungar inte följde samma sätt som fariséerna, frestar de Kristus genom att fråga: "Är det tillåtet att bota på lördag?" (Mt 12:10). Och Jesus botade igen på sabbaten.

Kristi anklagare var utmärkta lagvakter, men till och med att hålla sabbaten förvirrade Jesus dem och sade:

"Har inte Mose gett dig lagen? och ingen av er håller lagen. Varför försöker du döda mig? " (Johannes 7:19).

Därför är alla förordningar att söka Gud genom dagar ett svagt och dåligt argument, eftersom sådan praxis bara leder människan till att tjäna dem, och inte till Gud, för det är bara möjligt att tjäna honom i ande och sanning. "Men nu, när du känner Gud, eller snarare är känd för Gud, hur återvänder du till de svaga och dåliga rudimenten, som du återigen vill tjäna? Du håller dagar, månader och tider och år. Jag är rädd för dig, som inte har arbetat förgäves mot dig "(Kol 4: 9-11), för lagen uppfylls i ett bud "För hela lagen uppfylls i ett ord, i detta: Du kommer att älska din nästa som dig själv" (Gal 5:14) och frälsning genom att tro att Kristus är Guds Son

(Joh 3:23).